

اعتباربخشی بیمارستانی

نظام ملی ارزیابی وزارت بهداشت

نظام فعلی ارزیابی وزارت

نظام اجباری ارزیابی وزارت بهداشت

انواع نظام ارزشیابی:

- بازرسی : به فرایند غربالگری پس از وقوع حادثه گفته می شود که فاقد جزء پیشگیری است.

- تضمین کیفیت: کنترل آماری فرآیندها و ریشه یابی

- کنترل کیفیت: یافتن اشتباهات و رفع آنها در جریان تولید محصول یا خدمت بدون ریشه یابی

- ارتقای مستمر کیفیت (مدل اعتباربخشی)

تفاوت این نظامها در زمان انجام کنترل می باشد.

متولیان نظام سلامت در کشورهای مختلف جهان به منظور افزایش کیفیت و ایمنی خدمات درمانی و مدیریت بهینه آنها روشهای متعددی بکار گرفته اند که در یک نگاه کلی میتوان آنها را در دو گروه اصلی مورد بررسی قرار داد:

(۱) مدل هایی که با ارزیابی خارج سازمانی مبتنی بر کیفیت، تعهد سازمان را به ارتقای کیفیت افزایش می دهند (اعتباربخشی)

(۲) شیوه هایی که به مدیریت کیفیت در داخل سازمان کمک می کنند (حاکمیت بالینی)

ارتقای مستمر کیفیت از طریق نظام اعتباربخشی امکان پذیر است. امروزه حرکت در مسیر ارتقا کیفی و ایمنی خدمات سلامت، نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت و الزام است. نتایج مرور متون نشان داده که در حال حاضر بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه از اعتباربخشی

بعنوان روشی مناسب برای ارزیابی خدمات سلامت استفاده می کنند

در این راستا معاونت درمان وزارت متبوع، طی دو دهه اخیر با بهره گیری از دستورالعمل ارزشیابی بیمارستانهای کشور و جهت ساماندهی این حوزه گامهای موثری برداشته است. همکاران معاونت درمان در پی تلاشهای گسترده و ارزشمند و با بهره گیری از جدیدترین معتبرترین شواهد علمی روز، تجربه و دانش ارزشمند داخلی و با جلب همکاری و مشارکت خبرگان در سطح کشور، تدوین استانداردهای اعتبار بخشی بیمارستان در ایران را بر اساس اعتبار بخشی بین المللی به اتمام رسانده اند.

مدل اعتبار بخشی بعنوان یکی از معتبرترین مدلهای ارزیابی مبتنی بر کیفیت و ایمنی با برخورداری از مقبولیت جهانی روز افزون در بخش سلامت راهی نو جهت کسب اطمینان از عملکرد مناسب سازمان های ارائه دهنده خدمات سلامت را فراسوی دست اندرکاران این حوزه قرار می دهد.

اعتبار بخشی به معنی ارزیابی سیستماتیک مراکز ارائه خدمات سلامت با استفاده از استانداردهای مشخص است. استانداردهایی که بر بهبود مداوم کیفیت ، بیمار محور بودن و بهبود ایمنی بیمار و کارکنان تاکید دارد.

این استانداردها بعنوان یکی از کارکردهای اصلی نظام سلامت از اهمیت و اولویت خاصی برخوردار است و طبعا سیاست گذاری، برنامه ریزی، اجرا و کنترل ویژه و مناسبی را در این زمینه می طلبد.